

ANDREA M. GUASTELLA

Erotický román

Tanec s hviezdou

Tanec s hviezdou

3. diel série

Andrea M. Guastella

Text © by Andrea M. Guastella, 2024

Text Matteo © by Adam Kováčik (autor diel Nemé hlasy, 2022; Zhoríme, 2020; Dezilúzia, 2019; Žiara tieňov, 2016) a zakladateľ komunity @Nrealista

Translation © by Andrea M. Guastella, 2024

Cover design © by Livia Tvrdoňová, 2024

ISBN tlačenej verzie: 978-80-570-5743-7

ISBN PDF: 978-80-570-5380-4

ISBN ePUB: 978-80-570-5381-1

ISBN Mobi: 978-80-570-5382-8

*Voľné pokračovanie románu Tanec s klavírom,
príbeh temperamentnej tanečnice Lucie*

Inšpirované skutočnými tanečnicami

Čítaj správne:

Lucia – Lučija,

Eugenia – Eudžénia

Cudzie slová:

Hygge – znamená pohodový prístup k životu

Duomo – hlavná katedrála mesta

Sorellina – sestrička

Venujem mojej Luc

*„Raz príde niekto, kto na teba bude hľadieť
ako na to najkrajšie, čo uzrel.“*

Anonym

Júl v Miláne

Prečo mu to, dočerta, tol'ko trvá?! Sledovala som ručičku na svojich najobľúbenejších hodinkách hádam každých tridsať sekúnd. Tento plne funkčný šperk so švajčiarskou presnosťou ma ešte nikdy nesklamal. Zato ľudia ma v dochvíľnosti, ktorú vždy bezpodmienečne očakávam, sklamú takmer zakaždým. A to aj s bežne akceptovateľnou časovou odchýlkou, ktorá je súčasťou každého pohodového Taliana či Talianky.

Elegantne som si preložila nohy cez seba tak, aby pôsobili oveľa dlhšie a štíhlejšie, no on ešte stále neprichádzal. Nové červené lodičky mi zvýrazňovali úzke bledé členky, na ktoré som odjakživa dokázala uloviť aj toho najvyššportovanejšieho chlapa zo vzdialenosti niekoľkých metrov. Ten bledý odtieň pokožky si hádam doopaľujem počas leta.

Aj keď... Je v tomto rozpálenom meste vôbec miesto, kam by som mohla vyraziť v plavkách?

Dnešný výber priliehavého oblečenia v čiernej farbe som si v mysli schválila hneď niekoľkokrát a bola som naň patrične hrdá. Vittorio ho zaručene ocení.

Tým som si istá.

Barman sa ma už štvrtýkrát so súcitom v očiach spýtal, čo si dám na pitie. Neskutočné! Teraz vyzerám, akoby som počas rande naslepo zostala na ocot. Keby som barmanovi vysvetlila, že ten frajer, ktorý na seba nechá dokonale nahodenú dámu čakať, je vlastne môj brat, neveril by mi to. A to ani vtedy, keby som mu za pohár s vodou nechala milánsky mastné prepitné!

Pche, zabudni! Takto si sa nahodila na „rande“ s bratom?

ÁNO! Presne tak! Pricestovala som do Milána ešte len dnes poobede. Vittorio, ktorý je odo mňa o štyri roky mladší, v meste módy študuje v prestížnej módnej inštitúcii návrhárstvo. Dnes ma donútil prísť do tohto vcelku luxusného baru na zopár uvítacích drinkov. To, že sa tu mal stretnúť s jedným božským fešákom, na ktorého mal už dlhšie záľusk, bol určite len vedľajší zámer.

Citujem jeho slová: „Samozrejme, najradšej zo všetkého by som svoju veľkú sestru pozval na pár drinkov a ukázal jej romantické nočné *Duomo*.“

Cesta preplneným regionálnym vlakom bola zdĺhavá a únavná. Zabudla som si totiž rezervovať lístok zo Sieny do Milána vopred, a tak mi zostali len úbohé dostupné miesta pre zúfalcov, ktorí cestujú na poslednú chvíľu. A to som si ešte v duchu zatlieskala, že sa mi nejaké to miesto v najbližšom vlaku ušlo.

Keby som len vedela, že to bola zbytočná kúpa! V tom zhodne, v ktorom som opustila Sienu, som si zabudla lístok označiť v nenápadnom plechovom automate na nástupišti. Kto si ich má

všimnúť?! Mohli by ich prinajmenšom namaľovať výraznou farbou, ktorá by oku neunikla. Zatiaľ čo ja som sa koketne usmievala na sympatického revízora, on len vraštil tmavé husté obočie.

Môj neoznačený lístok si od neho vyslúžil nielen karhavý pohľad, ale aj pokutu v hodnote trojnásobku ceny lístka. Ten uvítací drink dnes bezpochyby potrebujem ako soľ.

„*Ciao, sorellina!*“

Vittorio ma tuho objal zozadu, a keď ma obišiel, vtisol mi dva hlasné bozky na obe líca.

„Tvoja sestrička je poriadne napajedená. Kde toľko trčíš? Ešte päť minút a tento sexi barman by mi pod nos podstrčil nápoj útechy zadarmo.“ Rozhodila som rukami do vzduchu a vypustila všetok nahromadený stres, ktorý som v sebe dusila už od rána. Navyše ma na priechode po ceste sem takmer zrazil jeden milánsky blázon, pretože ten jeho naleštený drahý športiak zjavne nemá brzdy. Za tie peniaze, ktoré zaň istotne vyhodil, by malo to jeho vyfintené autíčko brzdiť aj samo. Kam sa všetci v tomto meste stále ponáhľajú?

Tento neobozretný frajer si odo mňa vyslúžil len jeden vražedný pohľad. Aj keď si nie som celkom istá, kto z nás sa mračil viac.

Vittorio sa na mňa ľútostivo zadíval. „Vidím, že radšej preskočíme súrodenecké formality a objednám ti rovno džintonik.“ Len čo to dopovedal, mávol na barmana v žiarivobielej košeli.

Očami zablúdil opäť ku mne. „Inak, vyzeráš sexi.“ Pohľadom si ma prezrel od hlavy až po nové lodičky. „Skvelý výber,“ krátko zhodnotil. Zvrátil čelo a potom zdráhavo poznamenal: „Niežeby som sa bál, ale,“ nakrátko sa odmlčal, „to si sa musela takto nahodiť práve dnes?!“

Ani nie do minúty som sľkala príjemne chladivý nápoj. Naopak, drink môjho brata, chladil už hodnú chvíľu jeho žalúdok. Prevrátil ho do seba, hneď ako sa pred ním zjavil na mramorovom barovom pulte, a už si aj objednával ďalší.

„Takže,“ zauvažovala som, „kto z nás dvoch to tu dnes vlastne potrebuje vypustiť paru?“

„Máš pravdu. Som trochu nervózny. Gabriela poznám už dlhšie cez kamaráta z módy. Pomáha mi s návrhmi pre moju značku, ktorú raz budú nosiť všetci.“ Sebaisto na mňa žmurkol, pretože si celým svojím ja uvedomoval, že všetci dobre poznajú jeho nadanie, vycibrený vkus a nesmierne zaujímavé modely šiat, pre ktoré ho oslovili z nejednej módnej prehliadky. Dokonca aj *Istituto della moda* mu ponúklo čestné miesto, aby tam mohol študovať módu. Keďže inštitúcia je preslávená úspešnými študentmi, ktorých mená nájdeme na tých najluxusnejších módnych značkách po celom svete, takúto príležitosť nemohol odmietnuť.

Dlaňami si niekoľkokrát vyhladil sako a pokračoval: „Je to jeho bratranec. No, po zápase sme ho stretli a Gabriele mu prezradil, že som jeho veľký obdivovateľ. Neveril som vlastným ušiam, keď mi s ním dohodil rande a on ešte aj súhlasil. Vravel, že drink by sa mu práve dnes hodil. Chápeš to?! Matteo Morredi osobne!“

„Kto?“

„*Sorellina*, prosím ťa! Nehovor mi, že nepoznáš najpopulárnejšiu vychádzajúcu hviezdu AC Milána!“

„Matteo Morredi?“ Zahľadela som sa niekam do stropu a v mysli si prehrávala tváre najznámejších futbalistov v Taliansku. S týmto menom som si však nespojila žiadnu sexi drsne vyzerajúcu tvár, ktorá by mi dnes večer určite nielen zdvihla náladu, ale aj zrýchlila tep.

I keď... bratovi by krv v žilách prúdila oveľa rýchlejšie.

„Preboha, drahá! Vidím, že ti chýbajú vedomosti z oblasti športu. No nič, vysvetlím neskôr. Neobzeraj sa. Práve prichádza ten najsexi futbalista storočia.“ Zhlboka sa nadýchol a prevrátil do seba aj druhý drink.

„Vittorio?“

Len čo som začula ten hlboký hlas za svojím chrbtom, zježili sa mi všetky chĺpky po tele. Našťastie to vďaka mojim plavým vlasom a ešte neopálenej pokožke nebolo vôbec vidieť. Stuhla som ako uschnutá plastelína.

Ani som ho nevidela a stačilo to na to, aby mnou lomcovali nové pocity vzrušenia.

Môj brat sa v zlomku sekundy postavil. Až v tej chvíli som si všimla, že má na sebe vlastnoručne navrhnuté a ušité pruhované sako s logom vyšitým na pravom rukáve a rovnako zladené zvonové nohavice. Na jeho vysokej útlej postavičke táto trochu extravagantná kombinácia pôsobila náramne elegantne. Rovnako plavé vlasy ako tie moje, po bokoch perfektne zastrihnuté, navrchu dlhšie a precízne učesané dozadu, mi nemohli viac napovedať, prečo som musela osamote čakať v bare vyše hodiny.

Len čo sa zvíтали, neznáma hviezda ma obišla a tá tvár presláveného futbalistu, ktorú som si nedokázala ani za svet vybaviť, sa pozerala priamo na mňa. Bol to ten idiot, ktorý ma takmer prevalcoval svojím trápnyim lamborghini na priechode.

Ach, kristepane! Tak toto je ten Matteo Morredi.

Razom som zabudla na celú aféru s priechodom. Túto peknú, na bábätko oholenú tváričku predsa dobre poznám! Jeho reprezentačná fotka sa na mňa škerila z každého tretieho billboardu od stanice

v Siene až po milánske metro. To, že je heterosexuál, by mi v živote nenapadlo.

Ale čo ma po tom. Som v bare na drinku s Matteom Morredim! Toto mi moje dievčatá nikdy neuveria. Najskôr sa trochu porozprávame a potom hádam budem môcť vytasiť aj mobil a zdokumentovať túto neuveriteľnú náhodu. Alebo skôr šťastie?

„A toto je...“ Opäť ma dostal hlbokým mužným hlasom.

„To je moja sestra Lucia. *Sorellina*, toto je...“

„Áno, viem. Teší ma.“ Pohotovo som vystrela pravú ruku, no Matteo sa ku mne naklonil a takmer neciteľne ma pobožkal na prave líc. Okamžite mnou prebehol elektrický náboj, keď som ucítila jednoznačne najdrahšiu kolínsku, aká na trhu existuje. Presne môj vkus. To, že ma dnes takmer zrazil, som mu radšej nespomínala.

Oči mi zabúdili na bratov posmešný výraz, pretože ako jediný z našej divnej trojky vedel, že som túto osobnosť ešte pred necelou minútou ani zďaleka neregistrovala tak ako zvyšok Talianska. Ba dokonca celá Európa.

Keby nebol prišiel za mojím bratom – neskutočné kliše –, povedala by som, že si ma táto hviezda zaujato prezrela od hlavy po päty. Vedomie, že to urobil, mi lichotilo. Pri jeho pohľade, ktorým vôbec nešetril, som sa na barovej stoličke začala roztápať ako snehuliak na letnej dovolenke.

Podľa neformálnej pozvánky, ktorú mi Vittorio poslal, kým som cestovala vlakom, som sem prišla na pár drinkov na jeho účet s nejakým Massimom, zrejme kamarátom z módnjej brandže, ktorý mi mal robiť spoločnosť. Lenže moje momentálne rozbláznené hormóny by zaručene potešila skôr táto ukážkovo vyšportovaná spoločnosť.

Vo vlaku som však netušila, že tým dobrosrdečný braček vlastne myslel celovečerné dvojité rande.

Keď sa Matteo odtiahol a venoval sa odpovediam na bratovu spíšku otázok, pohľadom ešte niekoľkokrát zablúdil k mojej tvári. Vtom Vittorio vytiahol z vrecka na štýlových nohaviciach najnovší model smartfónu a zamračil sa na displej.

„Hmm... *Sorellina*, nemám dobré správy. Massimo uviazol na víne so svojou bývalou.“ Zodvihol zrak. „Mrzí ma to.“ Pri tých slovách som vycítila, že ho mrzí skôr to, že popri ich záživných rozhovoroch o futbale som sa práve stala piatym kolesom na voze.

Poznala som ho až príliš dobre. Aj bez toho vedomia som sa cítila ako idiot. Paráda! Zostala som dnes večer na ocot a navyše pred očami najatraktívnejšej vychádzajúcej športovej hviezdy. Po vyčerpávajúcej ceste vlakom v mraku smradu zo spotených tiel sa tento deň nemohol skončiť horšie.

Bezmocne som si povzdychla.

„Neviem, kto je Massimo, no musí to byť poriadny kus voľa, keď si nechal ujsť večer s takou atraktívnou slečnou,“ začal Matteo a naklonil sa bližšie ku mne, len čo si Vittorio odbehol na toalety. Jeho čokoládové oči sa do mňa hlboko ponorili.

„Ani ja netuším, kto to je. O dôvod viac, aby som dnes večer nezostala pri dvoch drinkoch,“ zavtipkovala som. *Och, ešte stále vyzerám tak žalostne?*

Matteo sa rozrehotal so zaklonenou hlavou. Jeho špicatý ohryzok na krku si ma týmto gestom poriadne rozkrájal. *Môže byť tento chlap taký dokonalý?*

„Si rovnako zábavná ako tvoj brat.“ Milo sa na mňa usmial, keď si ten neodolateľný ohryzok zase pekne schoval pod bradu. „Nevideli

sme sa už niekde?“ zapochyboval. Rýchlosťou blesku som tento dnešný omyl na priechode bezpečne zahнала späť do kúta. „Nemyslím. Pricestovala som len pred hodinou,“ vierohodne som zaklamala.

„Džintonik?“ Pohárom, z ktorého si pred chvíľkou odpil, ukázal na ten môj.

Na dne sa už roztopili aj kocky ľadu. Prikývla som a vzápätí mi objednal ďalší. Znovu svoj pohár nasmeroval ku mne, ale tentoraz sme si štrngli na novú známosť. Nasledovala som bratove spôsoby a nezvyčajnú nervozitu som utíšila uvoľňujúcim nápojom na tri glgy. Aj bez komplimentov som sa beztak červenala.

„Ťažký deň?“ pokračoval nezáväzne.

„Niečo také...“ Mykla som plecóm, a keď sa nedíval, kútikom oka som si ho nenápadne ukladala do pamäti na prípadné neskoršie príbehy, ktoré tak rada rozprávam dievčatám na našich tanečných potulkách.

„Našťastie aj zlé dni majú iba dvadsaťštyri hodín.“ Skontrolovala som hodinky a spokojne som sa pousmiala, lebo ručička sa blížila k polnoci.

Opäť sa rozosmial a ja som si všimla, že sa mu pri ústach na pravej strane zakaždým zjaví malá smejavá vráska. Asi som práve spoznala Kena od Mattela. Som zvedavá, či má tento Ken niekde doma aj svoju Barbie.

Približne po šiestom drinku som sa teleportovala do uvoľnenej náladičky.

No tak fajn, možno trošku uvoľnenejšej a príjemnejšej, ako som predpokladala. Únava z cesty a vynechaná večera zapríčinili, že mi pravdepodobne posledné dva drinky trošku stúpili do hlavy. Nebola

som si istá, či Matt, ako sa rád nechal oslovovať, bol taký vtipný alebo mi vtipné pripadalo všetko, čo vyšlo z jeho plných pier.

Ruka v ruke, svet naokolo sa mi roztočil natoľko, že som si ráno nespomenula na nič, čo sa so mnou v ten večer dialo. Opatrne som sa posadila na posteľ a hlavu som si pridržovala oboma dlaniami, akoby mi tú ukrutnú bolesť hlavy mali zmierniť.

Počkať! Sedím na svojej posteli? V prenajatom milánskom byte som prvý deň strávila menej než dve hodiny, takže mi chvíľu trvalo, kým som pochopila, kde sa nachádzam. To, čo ma razom postavilo na nohy, však nebola moja posteľ. Bola som totiž iba v spodnej bielizni.

Ako som sa, dofrasa, dostala domov? A už vôbec som netušila, ako som bola v takom stave schopná vyzliecť sa a uložiť do postele s pohárom vody a s acylpyrínom na nočnom stolíku. Vittorio je síce môj brat, ale takejto obety by v deň svojho vysnívaného rande nebol schopný ani s tým najvytrénovanejším sebazaprením.

„Tak ako, *ballerina*?“

V sekunde som siahla po posteľnej plachte a pritiahla som si ju čo najtuhšie na prsia. *Čo robí sám Matteo Morredi u mňa doma?! Božemôj! Prebrala som azda frajera vlastnému bratovi?!*

Na jeho otázku som odpovedala tak, že som sa chytila za čelo. „*Ballerina*? Odkiaľ vieš, že tancujem?“

„Včera si mi toho o sebe veľa prezradila.“ Potmehúdsky sa uskrnul, pričom mu pri kútiku úst naskočila tá najsexi vrásочka.

Začala som sa cítiť trápne a príliš naho. Obzerala som sa okolo

seba, zjavne som hľadala ešte nejaké oblečenie, po ktorom by som mohla siahnúť. „Prečo som... hm, ako... my dvaja sme...“

„Buď v pohode,“ skočil mi do reči, „len som ťa odprevadil domov. Nič viac.“

Stále som nebola spokojná s objasnením včerajších udalostí, na ktoré si moja pamäť rozhodla nalepiť nepriehľadnú nálepku.

„Hm... a prečo som...“ Pozrela som sa na bledé bosé nohy, ktoré biela plachta neprekryla.

„Takmer nahá?“ pohotovo ma doplnil. „Ja som ťa vyzliekol.“ Na krátky okamih sa odmlčal a počkal si na vyplašený výraz v mojej tvári, ktorý ho tak pobavil.

„Sama si o to požiadala. Aj o to, aby som tu zostal až do rána.“

Prudko som sa nadýchla. „Nikdy by som žiadneho chlapa nežiadala, aby...“

„Plakala si, aby som zostal,“ prerušil ma a nasledujúcimi slovami totálne pošliapal posledné kúsky hrdosti, ktoré mi po včerajšku ako žene ešte zostali.

Musela som byť teda poriadne na mol! Nerozumela som, prečo z baru neodišiel s mojím bratom.

„Prečo si namiesto mňa neodprevadil Vittoria?“

„Pretože som mu priateľsky vysvetlil, že dnes večer mám v pláne odprevadiť domov teba.“ Celú svoju váhu preniesol na druhú nohu a ruky si prekrižil na prsiach, pričom sa po celý čas pobavene uškrňal.

Skutočne som jediná, komu nie je do smiechu?

Keď vycítil neistotu, ktorá sa začala okolo mňa točiť ako veterný vír, celkom seriózne dodal: „Nie som na mužov. Tvojho brata si vážim. Pochopil to.“

„Neurazil sa?“

„Úprimne priznal, že to zo mňa vycítil hneď na začiatku.“

„A čo ti na to povedal, preboha?“

Zvesil ruky vedľa vyšportovaných bokov, ktoré mu obtiahnuté džínsy a priliehavé biele tričko dráždivo zvýrazňovali, a urobil dva kroky ku mne.

„*S mojou sestrou? Zlom väz!* Ironicky ma povzbudil.“

Od stupňujúceho sa napätia a zmenšujúcej sa vzdialenosti medzi nami mi stuhol krk.

Jednou rukou som si pomasírovala stuhnutú šiju, pravdepodobne som celú noc spala v jednej opileckej polohe. Pri pohľade na mňa zamrzol. Neuvedomoval si to, no cível na mňa ako žiarlivý splasnutý pukaneč v krabici s nafúknutým kučeravým popkornom.

„Chcel mi tým tvoj brat naznačiť, že u ľadovej kráľovnej nemám šancu?“ Zodvihol jedno obočie

a mne sa do tváre nahrnula červeň.

Čo na to povedať? Najradšej by som sa mu hodila okolo krku a privoňala k omamnej vôni jeho kolínskej. No ak som správne pochopila, v noci som potupila všetku svoju česť, takže mi nezostávalo nič iné ako držať vzrušené hormóny na uzde a zachovať si akú-takú tvár slušne vychovanej a nedobytnéj dámy.

„Nemám vo zvyku vyspať sa s chlapíkom, ktorého poznám sotva tri hodiny.“

„To vysvetľuje, prečo si mi včera nechcela dať telefónne číslo.“ Na tvári sa mu zjavil úsmev od ucha k uchu. „Ale teraz už viem, kde bývaš. Čo tak večer, na ktorý si budeš pamätať?“

Toto by som si teda neuverila ani ja, nieto ešte dievčatá!

Vážne ma práve Matt, mladý tromf najznámejšieho tímu AC Miláno, pozval na rande?

A hneď po tom, ako s ním bol prakticky „na rande“ môj vlastný brat?! To je šialené!

Je vôbec povolené ísť na rande s bratovým idolom, na ktorého mal ešte včera zálusk?

A bolo to ešte bláznivejšie.

„Čo tak dnes večer? Dáš sa dovtedy dokopy, *ballerina*?“